

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja

(Sprawa T-617/17 RENV) ⁽¹⁾

[Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Dochodzenie OLAF-u – Kontrola na miejscu – Nieprawidłowości i uchybienia, jakich miała dopuścić się Komisja – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda – Związek przyczynowy]

(2023/C 83/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: S. Paliou i A. Skoulikis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 268 TFUE skarżąca żąda zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać w następstwie naruszeń prawa popełnionych, po pierwsze, przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w toku kontroli przeprowadzonej w jej pomieszczeniach, a po drugie, przez Komisję Europejską po przeprowadzeniu wspomnianej kontroli.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Komisji Europejskiej zapłatę na rzecz Vialto Consulting Kft. kwoty 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.
- 2) Kwota zadośćuczynienia na rzecz Vialto Consulting zostanie powiększona o odsetki za zwłokę, liczone od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia całkowitej zapłaty wspomnianego zadośćuczynienia, według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny (EBC) do jego głównych operacji refinansowania obowiązującej w rozpatrywanym okresie, powiększonej o dwa punkty procentowe.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym przed Trybunałem w ramach sprawy C-650/19 P, jak również kosztami związanymi z pierwotnym postępowaniem przed Sądem w ramach sprawy T-617/17 oraz kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w ramach sprawy T-617/17 RENV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja

(Sprawa T-537/18) ⁽¹⁾

[Instrument pomocy przedakcesyjnej – Subwencje – Dochodzenia OLAF-u – Kara administracyjna – Wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres dwóch lat – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2185/96 – Zasada dobrej administracji – Uzasadnione oczekiwania – Nieograniczone prawo orzekania – Proporcjonalność kary]

(2023/C 83/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos, A. Politis i G. Kelepouri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Katsimerou i R. Pethke, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze skarżąca wnosi, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 czerwca 2018 r., którą instytucja ta wykluczyła ją na okres dwóch lat z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, z postępowań w sprawie przyznawania subwencji, postępowań dotyczących instrumentów finansowych (dla jednostek przeznaczonych do inwestowania i pośredników finansowych) i postępowań w sprawie cen uregulowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), jak również z postępowań o udzielenie zamówienia uregulowanych w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. 2015, L 58, s. 17), oraz nakazała opublikowanie tego wykluczenia na jej stronie internetowej, a po drugie, na podstawie art. 268 TFUE o naprawienie szkody, jaką miała ona ponieść wskutek tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vialto Consulting Kft. zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Landwärme/Komisja

(Sprawa T-626/20) (¹)

[Pomoc państwa – Rynek biogazu – Zwolnienia podatkowe rekompensujące dodatkowe koszty produkcji – Decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Dopuszczalność – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Poważne trudności – Artykuł 108 ust. 2 i 3 TFUE – Artykuł 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Kumulacja pomocy – Pomoc przyznana przez kilka państw członkowskich – Biogaz przywożony – Zasada niedyskryminacji – Artykuł 110 TFUE]

(2023/C 83/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landwärme GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bonhage i M. Frank)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, A. Bouchagiar i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, C. Meyer Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji C(2020) 4489 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56125 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu SA.49893 (2018/N) – Zwolnienie podatkowe dla biogazu i biopropanu, których źródłem nie jest żywność i które wykorzystuje się do produkcji ciepła, a po drugie, decyzji Komisji C(2020) 4487 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56908 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu na rzecz biogazu przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo silnikowe w Szwecji.